

ali ob zhafu, kadar se luna manjšha (dolijemlje), sadi, bo malo dobizhka imel, ker grah bo zel zhaf zvetel do terdne jeséni, in le malo strokov narédil; she tisti so vezhdel prasni.

Sélifha in zvetlize (roshe) prefajati, drevéfa zepiti, in vinske terte obrésovati je nar boljshi o polni luni; to so sdavnej she skufili uzheni vertnarji in gorniki.

Le skufhnja mora naf uzhiti,
Is semlje prida vezh dobiti;
Sató naj vfaki sam pokufi,
Potlèj she lé naj jesik bruft.

Vifhnjagorz.

Eno je potrébno!

„Vifoko zhaftitljivi gospodje! Vfo hvalo Njih novizam; lépih naukov se uzhimo in drusiga koriftniga vezh beremo is njih. V numeri 23. lista, so Oni toshili: Sakaj sim ter tje ljudjé tako malo sadniga drevja sadé? Šo pifali: kdor drevje sadi, nima samo dobizhka in veselja; tudi sa naflédnike dobro déla, ker njim dobizhke in veselje perpravljja.

Gotovo je, de tako storiti smo tudi dolshni, ker so nafhi predniki sa naf veliko dobriga storili.

Réf je, kar so v listu rekli: de nekaka lenoba in sanikernost rejo sadja sadershuje. Tudi potérdimo téh dvanajft v listu imenovanih isgovórov, s kterimi se lenuhi radi isgovarjajo.

Zhutimo devétiga isgovora resnízo, ktera, desiravno huda in velik sadershek sadniga drevja, ne bo mogla reje sadja zeló satreti.

Eniga so posabili, ktero je she šuje, kakor kraja sréliga sadja. Šamo eniga je she potréba, namrezh: postavljjeniga zhuvaja zhes safajeno mlado drevje, in sraven tudi zhes drugo perdélanje na polji.

Kaj pomaga, zhe zéplenze nasadimo; zhes tjeden pa vezh kot polovizo nafajeniga porováno in potergano, okoli pometano, vezh del pa vse tako poshkodvano najdemo, de nizh vezh sa potákniti ali sa posaditi ni?

Tako hudobni ljudjé, vezhdel pa neumni in neporédni pastirji naredijo. Kar sami igráje, ali s kakim resálam, ali is norzhije nepokonzhajo, pa she pafhna shivina omólfa in polómi; tako per takih okoljftavah per vfm persadevanju na kmetih ni mogózhe fi kaj prida mladiga drevja perrediti.

V drugo she smo posadili po prostórah, kjer so nam pervo sadilo pastirji, ali popotni, ali domazhi neporédneshi pokonzhali; pa ravno tako, fkoraj vse sadilo po tleh leshi.

Nizh ne pomaga profiti, svariti, de bi ne pafli, kodar je s sadjem safajeno.

Kravariji térdijo smerej svojo prasno, de imajo pravizo po vsh Svétih povlod pafli.

Ako bi hotli kaj sadja perrediti, bi mogli

svoje sadísha s vifokim sidam obsidati, tega pa mi kmetje ne móremo.

Profimo tadaj Njih, in vse, ki so per z. k. kmetijfski drushbi, ktera nam, kakor smo preprizhani, saref dobro shelí, naj se pogajnajo sato, de bi gospóske zhuvaje postáville; de bi tisti, kteri bi bili poshkodvavzi sadja in sadniga drevja saléseni, ojstró poshtráfani bili. Naj fkerbijo, de bo neporedna mladost po deshélfskih sholah in v zérkvi od duhovnih pridgarjev tako poduzhena, de se bo sama preprizhala, de sadno drevje poshkodovati je ravno tako velika pregréha, kakor bi bila pregréha nedólshno shivino bres potrébe moriti.

Zhe smo ravno kmétje, pa vunder vémo, de po drusih deshelah sa veliko pregrého der-shijo, sadno drevje poshkodovati, in de se savoljo tega malokjé kaj shkode pergodi; pa tudi imajo sadja, de se vse lomi! Ravno tako upamo per naf vzhakati, zhe bomo uflifhani, kar profimo, de bi deshelske gosposke s njih možno roko in gospodje duhovni s njih poduzhenjam sadnimu drevju, in nafhim perdelkam na polji varstvo dodelili. — — To je potrébno!“

Dvanajft bravzov kmetijfskih noviz.

Perftávek vzhrednistva. — Prizhijozhe pismo smo pred tremi dnévi prejeli in natisnemo ga radi: pervizh, ker je to, kar govori, v resnizi poglaviten sadershek v reji sadja; drugizh pa bodo na to visho vofhila nafhih dvanajft bravzov tisti gospodje sami brali, kteri v téj rezhí veliko perpomozhi samorejo. Šaj so fkoraj vfi gospodje fajmoshtri in komisarji na desheli udje z. k. kmetijfske drushbe, in gotovo je tudi njih shelja, vse storiti, kar je k pridu domazhinstva. — Kmetijfska drushba pa ima she od nekada fkerb sa rejo sadja. S njeno pomozhjo so prishle bukvice: „krajnfski vertnar“ od gospod Pirza no svitlo; ona od leta 1841 med pridne ofkerbovavze sadnjiga drevja freberne medalje deli in njih imena — drugim v isgled — ozhitno na snanje daje. Kar pa vofhilo in profhnjo sa poljfske zhuvaje utizhe, se bo z. k. kmetijfska drushba v prihodnim sbóru 1844 zhes tó pomenila in posvetovala, kako bi se ta pomozhek dosezhi mogel. Potem bo z. k. deshelsko poglavarstvo profila. de bi se sgodilo, kar bode k pridu kmetijftva sposnano.

Domazhe povésti.

(V Krajnju se pripravljajo nov most zhes Kókro sidati.) Marfkomu nafhih bravzov je she v spominu sidan most v Krajnju, kteriga so v létu 1827 zhes Kókro bliso pokopalifha ali britofa sidali. Kdor je ta most, ki je 15 fshenov nad Kókro, vidil, se je zhudil. Bres vsh fshrov in s enim famim obókam ali vélbam je v taki vifokosti, kakor de bi v lufti vifil. Tode sidanje tega mostú je bilo flabo israjtano; sakaj s strafhnim gromenjem je 12. roshniga zveta 1828 svezher v kup padel. Na ravno tistim mestu so posueje lesén most postavili, ki je pak she tako slo poshkodovan